

Ik wens, ik wens..

“Nog één laatste verhaaltje?” Vroeg Nena. Nee, nee, het is al erg laat! Jij hoort eigenlijk al te slapen, dondersteen! Felix; de vader van Nena – die op het randje van het bed zat - glimlachte liefkozend naar Nena en boog zich naar voren. Hij gaf haar een dikke zoen en zei: “Slaaplekker, mijn kleine meid, droom maar fijn over Rudolph en zijn elfjes.” Felix stond op en liep naar de deur. “Wel gaan slapen, hè?”, zei Felix. Hij drukte op het lichtknopje waarna hij vervolgens muisstil de deur sloot.

Het is medio december, dus naast het feit dat de sneeuwvlokjes de ramen passeren, het dorp feestelijk aangekleed is met wonderlijke zeeën van lichtjes, en de lokale radio contiuneel kerstmuziek afspeelt, is het duidelijk dat het ook tijd wordt om de kerstboom op te gaan tuigen. Nena heeft het er al weken over. Sinds Petra; de vrouw van Felix, en tevens moeder van Nena – die overigens een groots kerstfanaar was – overleden is, koestert hij iedere kerst die hij met zijn dochter vieren mag. Het optuigen van de kerstboom was hier een groots onderdeel van. De hoogste tijd om morgen eens langs de boomkweker te gaan.

Felix kijkt om zich heen, wat een énorm scala aan kerstbomen hebben ze hier. Van de meest omvangrijke bomen, tot het meest summiere kerstboompje die je haast met het blote oog niet kunt waarnemen. Hij kijkt links, niets uitzonderlijks. En rechts? Idemdito. Felix heeft zijn zoektocht al bijna opgegeven, tot zijn oog valt op de meest mysterieuze noch markante boom in de gehele ruimte. Dit was niet zomaar een boom, maar een die je zelden zult treffen. De boom is bescheiden, maar tevens zó sprekend door zijn uniek gevormde takken, diepgroene kleur en sierlijke naalden die tot in de puntjes oplichtten . Felix kon zijn ogen niet geloven en zocht onmiddellijk oogcontact met de boomkweker. “ Ik heb dé boom gevonden voor dit jaar, is deze al gereserveerd?” Vraagt Felix aan de ietwat excentrieke man. De man begint eigenaardig te gniffelen en geeft een bevestigende knik. “Deze boom kan van u zijn, maar denk goed na, beste meneer” Zegt hij merkwaardig. Felix kijkt de boomkweker dubieus aan, en nog voor hij kan vragen wat hij met dit advies bedoeld, begint de boomkweker zijn verhaal. “ Dit, beste meneer, is de wensboom. Ieder jaar, rond kerst, groeit hij een stukje. Ja, hij wordt hoger en dikker ... maar zijn grote naaldentak wordt dunner. Iedere keer wanneer je een wens in vervulling laat gaan verliest hij een dosis naalden, die ook niet meer terug komen.”

Felix zit in de auto, en kijkt nog eens om naar de achterbank waar de welgevormde boom ligt te schitteren. Wat kon er nu zo periculueus zijn aan deze boom? Wensen uit laten komen, dat is toch grandioos? Hij twijfelt nog even het aan Nena te vertellen, maar besluit het uiteindelijk niet te doen. Als het aan die dondersteen ligt wenst ze de gehele speelgoedwinkel. Dan zitten ze met kerst geheid met een kale boom, en daarnaast ook met een gebroken nek omdat het speelgoed de gehele woonkamer bezet.

Hoe ga ik dit aanpakken?, stelde Felix zichzelf bedenkelijk de vraag. Na wat zweverige bedenkensels, klapte hij in zijn handen. Hij heeft hét ideale idee! Felix zit met Nena aan de eettafel, en besluit onder het genot van een heerlijk diner eens te polsen welke wensen ze wel eens in vervullig zou willen hebben. “Nena, stel hè? Papa blijkt een tovenaar te zijn, wat zou je dan wensen?” Nena haar ogen beginnen te twinkelen en hoewel Felix verwachtte een ellenlange wenslijst tehore te krijgen, begint ze haar ietwat beknopte opsomming. “Een deur, een ballon en inpakpapier.” Felix kijkt zijn dochter bedenkelijk aan. “En waarom dan, meisje?” vraagt hij haar. “Een deur naar de hemel, een ballon om naar mama te sturen, en inpakpapier voor mijn kusjes en knuffels.”

Nog voordat Felix kan antwoorden op de mystieke wensen van zijn dochter, gebeurd er iets wonderbaarlijks. Een lichte trilling passeert de eettafel, en een arsenaal aan licht verlicht de kamer compleet. Het is een ware euforie, die plots onderbroken wordt door een enigszins doffe knal. Felix kijkt bedaard naar achteren, en zijn vermoedens worden ogenblikkelijk bevestigd. In zijn linkeroogzoek ziet hij de boom met drie kalen takken, terwijl de rechterooghoek getrokken wordt naar een drietal pakjes omhuld in een fraaie strik. Nena springt op. "Papa, papa! Mag ik ze openen?" Felix zijn adem stukt voor een drietal seconden, en geeft zijn dochter dan een bevestigende blik. "Natuurlijk, lieverd", vervolgt hij. Nena scheurt het zilverkleurige papier verlangend los, waarna ze van oor tot oor begint te glunderen. Ze kijkt naar Felix, en haalt met haar kleine handjes een royale, hartvormige ballon tevoorschijn. Zou het dan toch echt? Felix knijpt in zijn linkerarm en beseft dat hij niet droomt. Nena opent het tweede pakje en kijkt bedenkelijk naar de inhoud. Ze haalt een tamelijk verfrommeld briefje uit het pakje en drukt hem onder de neus van Felix. Hoe verfrommeld het briefje is, hoe adembenemend de sierlijke letters zijn die er op afgebeeld staan. Felix begint hardop voor te lezen: "Lieve Nena, gebruik dit inpakpapier om al jouw kusjes en knuffels in te omhullen en open daarna het derde pakje." Terwijl Nena ijverig haar lippen tegen het inpakpapier drukt, gaat Felix zijn hart als een razende tekeer. "Papa, klaar!", roept Nena voldaan en houdt haar eigen verpakte cadeautje strak tegen haar aan. Felix slikt en haalt een inhaleert diep. "Open de laatste maar, Nena" zegt hij huiverig. Nena opent het laatste pakje en ziet een subtiel, volmaakt deurtje. Bruin van kleur, afgemaakt met een antieke, matzwarte deurknop. Zonder enige moment van twijfel draait Nena aan de deurknop en trekt het krakende deurtje hoopvol naar haar toe.

Van schrik gooit Nena het deurtje als de bliksem dicht. Haar adem stukt en een opgetogen gevoel bereikt haar lichaam. Zag ze dat nu werkelijk goed? Was dat haar moeder achter dit mysterieuze deurtje? Ze knijpt één oog dicht en uitermate voorzichtig opent ze opnieuw het deurtje. Met haar ene oog die nog open is ziet ze wat ze altijd al gehoopt had, haar moeder. "Nena, mijn kleine meid, kom eens hier" horen Nena en Felix hen ten oren komen, en Nena ziet haar moeder een wuivend gebaar maken. Nog voor Felix haar tegen kan houden, heeft Nena haar tengere lichaam al door het pakje gewurmd. "Nee, Nena niet doen!" roept Felix haar nog na, maar tevergeefs. Felix snelt zich naar het pakje, en ziet tot zijn grote verbazing niets meer dan een inhoudsloos doosje, nog gedeeltelijk omhuld in het zilverkleurige papier. Waar is zijn dochter? Was dit hetgeen waar de eigenaardige boomkweker hem voor wilde waarschuwen?

Een koude rilling passeert zijn lichaam. Felix voelt zich verlamd, verstijfd en zijn tranen rollen één voor één via zijn wangen op de eettafel. Was hij na zijn vrouw nu ook zijn dochter verloren? Hij laat zijn hoofd zakken en sluit zijn ogen. Verzonken in gedachten schrikt hij op als het geluid van de deurbel zijn oren bereikt. Wie kon dat nu zijn? Sloffend waggelt de ontroostbare Felix naar de voordeur en opent weifelend de voordeur. Hij kan zijn ogen niet geloven. Zijn vrouw en dochter staan recht voor hem, beiden tevreden en gelukkig. Zijn tranen worden vervangen door een fenomenale glimlach en hij kan zichzelf maar één vraag stellen. Wat is nu er waardevoller dan kerst vieren omringt door mensen die je lief hebt? Niets, helemaal niets. Hij kijkt nog eens blijmoedig via het raam naar de sierlijke boom in de hoek van de huiskamer, waarna hij zich omdraait naar zijn vrouw en dochter. Wijd opent hij zijn armen en houdt ze beiden stevig vast. "Het mooiste om te wensen is niet te koop, vrolijk kerstfeest mijn allerliefste gezin."

